

Side, vil jeg ønske, at de stadig maa bevare den Opfattelse, at jo længere den nuværende Regering sidder, des bedre bliver Stillingen for dem, for det tror jeg er noget, vi kan være rigtig godt og vel tjente med.

Den nuværende Regering er et Led i den Kæde, som har ført til, at Arbejderstanden den Dag i Dag er naaet saa vidt, som den er naaet. Vi begyndte jo ganske, ganske smaat. Vi begyndte med at vælge 2 Folketingsmænd, men efterhaanden fik vi flere. Paa det Tidspunkt, da Venstre var saa uendelig stærkt, havde Socialdemokratiet kun 14 Repræsentanter her i Folketinget. Vi begyndte saa smaat med Repræsentanter her, at vi i 1885 kun var 2 i det hele. Jeg tænker mig ogsaa, at der er adskillige, der har set ned paa disse 2 Repræsentanter og haanet dem. Jeg kan huske, hvorledes de Konservative fortalte, at Socialdemokratiet var en fremmed Plante, som aldrig kom rigtig i Groning herhjemme. Men denne lille Begyndelse har alligevel efterhaanden ført med sig, at vi er blevet flere og flere, at vi har faaet flere og flere Repræsentanter i den lovgivende Forsamling. Ganske vist er Begyndelsen med at danne Regering ogsaa ringe, men det gaar nok alligevel. Vi bliver nok flere og flere, og det bliver ikke alene i denne og næste Vinter, vi har den politiske Ledelse her i vort Land, derom nærer jeg ingen Tvivl. Det er min Overbevisning, at Arbejderstanden er naaet saa vidt i politisk Modenhed, at selv det ærede Medlem Hr. Korsgaard, som jo paatog sig den Rolle at ville sige til Arbejderne: Det er jo ingenting, der naas, o. s. v., altsaa prøve paa at skabe Mistro i Arbejderstanden — saaledes opfattede jeg det ærede Medlem —, ikke vil faa nogen som helst Fornøjelse eller Glæde deraf. Det er ikke noget nyt, det er en gammel Historie, at man prøver paa at bekæmpe Arbejderpartiets Interesser ved at søge at skabe Splittelse og Mistro blandt Arbejderne, men jeg er overbevist om, at det vil ikke lykkes. Folk, der har været meget dygtigere i den Kunst end det ærede Medlem Hr. Korsgaard, har prøvet derpaa, og det er ikke lykkedes dem, og jeg er ganske overbevist om, at det heller ikke vil lykkes det ærede Medlem. Det er min Overbevisning, at naar vi nu gaar herfra og ud til Møderne ude i Landet og forklarer, hvorledes det hele er gaaet til, forklarer, at vi gerne havde ønsket at faa gennemført endnu mere, men en hel Del af det gode, der var forelagt, havde Venstre og de Konservative fejlet af Bordet, og hvad det gælder om, er, at Arbejderne gør os saa stærke, at de

Herrer fra den Side ikke har Magt til at feje det af Bordet, saa kommer den Dag, da de ikke alene skaber os Repræsentanter nok i Folketinget til at danne Regering, men ogsaa søger at rydde Vejen oppe i Landstinget, saaledes at den socialdemokratiske Regering faar en lettere Vej frem, faar lettere ved at gennemføre sine Forslag, end som Forholdet er i Øjeblikket, hvor det jo er det ærede Medlem Hr. N. Neergaards og det ærede Medlem Hr. Korsgaards Venner, der har Flertal oppe i Landstinget, ja, man kunde næsten sige, at naar de ærede Medlemmer taler, taler de mere som Ordførere for Landstinget end som Ordførere for Folketinget; thi det er jo dog kun for et Mindretal, de taler hernede i Folketinget. Nej, jeg er overbevist om, at det vil ikke lykkes at skabe Mistillid i Arbejderstanden overfor Socialdemokratiet. Arbejderne har naaet en saadan politisk Udvikling, at de meget godt ved, at det er Venstre og Konservative, som hindrer de gode Lovforslag, Regeringen har fremsat; i at blive gennemført, og de Herrer kan være ganske rolige for, at de nok skal faa Arbejderstandens Svar at føle, og det bliver ikke behageligt for dem.

N. Neergaard: Den højtærede Statsminister søgte at trøste sig for de mange fejlslagne Forhaabninger fra denne Samling, de mange strandede Lovforslag, ved at sige, at jeg havde ogsaa set nogle Forslag strande. Ja, det er ganske rigtigt, der strandede nogle Forslag for mig, som fremsattes i den sidste Maaned før Valget, men det siger jo ikke meget, for hvis den højtærede Statsminister vil se efter, vil han se, at det Regeringsprogram, der blev udviklet i Trontalen i Efteraaret 1920, saa godt som til Punkt og Prikke blev gennemført i den Regerings Levetid, og den højtærede Statsminister vil ogsaa se, at det kom ikke alt paa een Gang, men det kom i en vis Rækkefølge, og det kom saaledes, at som Regel blev de vigtigere Lovforslag gennemført i den Samling, hvori de var fremsat.

Det er jo et helt andet Billede, vi faar af den Lovgivningsvirksomhed, som er ledet af den højtærede Statsminister. Men den højtærede Statsminister er glad, og han er ubekymret. Han siger: Disse Forslag strander ikke, han siger: Disse Vrag staar ikke paa Stranden, deres Sejl svulmer, og de bevæger sig hen ad Havet mod den nære Havn. Jeg maa beundre et saadant Lysyn hos den højtærede Statsminister. Den højtærede Statsminister sagde om mig, at